

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "יקו השגחה פרטית"

פרשיות וישלח - וישב תשפ"ד ♦ עלון מס' 127

השגחה שבועית

בני המשפחה מתקשים להיפרד

הבשורה המרגשת 'הקפיצה' את בני הבית: סוף סוף קונים ספה חדשה! יפה ומבריקה בדוגמה מעניינת ועדכנית. את הספה המרוטה מוציאים החוצה. כל השכנים נהנים לראות איך שהספה הישנה מובלת לחניה. הילדים באזור כבר מתכוננים לקפוץ, אבל דווקא בני המשפחה קצת... עצובים. הם מתקשים להיפרד מהספה שקפצו עליה בהתרגשות כשהאח הקטן נולד. הם אוהבים את החריצים שבהם נתקע כף או עט. עוד 'שומעים' את הסיפורים שסיפרו על הספה הישנה והטובה הזאת, ומתקשים להשלים עם השינוי.

"יקו השגחה פרטית" פעיל כבר מעל חמש וחצי שנים, ברוך ה'. הוא מספר את הסיפורים שלכם, הוא משמיע את הגעגועים של המאזינים לאמונה ולקרבת אלוהים. ר' דוד שליט"א הטוב להגדיר את הקשר בין כולם: "משפחת השגחה פרטית" זאת משפחה אחת מאוחדת, שבה כולנו מחוברים לאבינו שבשמים.

המעורבות שגיליתם לאחרונה מוכיחה עוד יותר, עד כמה כולם קשורים לקו.

אחרי שמחת תורה תשפ"ד, כשכלל ישראל צריך כל הרבה רחמים, והציבור נכנס לפחדים, הגיעה הקריאה מכל קצוות תבל, לצאת עם משהו שיכניס את כל עם ישראל יחד לתוך המשפחה הזאת, כי מי שנמצא בתוך משפחת הקו מרגיש בטוח, הוא מרגיש מחוסן.

ישבנו יחד, צוות 'השגחה פרטית', וחשבנו איך לשפר ולייעל, מה ניתן עוד להוסיף כדי שלעוד קהלים יהיה נוח להיכנס לתוך המשפחה. הוחלט להכניס תוכן חדש בכל שעה עגולה, סיפור השגחה פרטית, שיעור, או ניגון. כמו כן נעשו שינויים בהגשה.

הפעילות הוחיחה את עצמה. קהל עצום נוסף למשפחת השגחה פרטית, והתגובות החמות שאנחנו מקבלים מעודדים אותנו לשפר ולייעל עוד ועוד.

אבל כאן הגיעה הפתעה, אנשים התחילו לטעון, למה אתם עושים לנו שינויים? התרגלנו לסגנון מסוים, ואנחנו רוצים דווקא אותו.

התרגשנו. תגובה כזאת מחממת את הלב, כי ככה מדברים במשפחה. אם כל כך אכפת, זה בגלל שזה הקו שלנו. המשפחה שלנו. זה העסק שלנו ואנחנו קשורים לזה כל כך.

זאת הרגשה נפלאה, וזו האמת. זהו קו של כלל ישראל, ושל כל אחד ואחד. זהו ארגון שהוקם על ידי הקב"ה, בגילוי נפלא, וזה שייך לכל יהודי ויהודי.

בהזדמנות זו נבקש, שכל מי שיש לו רעיון לשיפור ולייעול מחזמן לשתף אותנו.

בתקווה ובתפילה שזוכה, כל כלל ישראל יחד, להתאחד למשפחה אחת, בני קל חי

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

איך אפשר לקבל תקלה בהבנה?

לשרת את הלקוחות, ולקח ממנו חלק מגזירת ההשתדלות.

איך אנחנו מרגישים, כשאנו באים לחנות ופוגשים בבעל עסק המבוהל מהמתחרים שלו, ומדבר עליהם רע? מזלזל בפרנסה של השני, טוען שהסחורה שלו גנובה או ירודה, ומבטיח שהוא הרבה יותר נאמן ומוצלח... אצל אדם כזה לא נעים לקנות, ובסופו של דבר הוא רק מפסיד. לעומתו, מי שלומד ביטחון אומר: זאת הסחורה שלי, ובאשר לסחורה שלו, תדבר איתו. אתה יכול לברר אצלו. זה בסדר מצדי.

הוא משוכנע בזה, כי הרי לא ייתכן שהזולת ייקח ממנו משהו שצריך להגיע אליו. הוא חי את מאמר חז"ל (יומא לח): **'אינן אדם נוגע במוכן לחברו כמלוא נימה'**. בליבו הרתים דברי רש"י (שם): **'לא ידאג אדם לומר פלוני יקפח פרנסתי'**.

כשיושב בבית כנסת, ומישהו עובר לידו ובהשגחה פרטית שופך עליו קפה, שמן או מים, דורך עליו או דוחף אותו שלא במתכוון, הוא מקבל את ההתנצלות בחיוך: לא צריך להתנצל. זה לא אתה, זה משמים. זה לא שהוא עובד על עצמו לא לכעוס: במושכל הראשון שלו מושרש, שאין בכלל על מה. זה הגיע משמים, מסובב כל הסיבות סובב את הסיפור, ואין פה על מה לבוא בטענות.

יהודי שזוכה להתחזק בביטחון בקביעות, מוצא חן בעיני בני אדם. **לבם שלם מחמתו.** הם אינם חוששים ממנו שמא יקח מהם איזה דבר ששייך להם או שמא יזיק להם, שכן הוא לא חשוד שיגדע במה שלא שייך לו. הוא מאמין שהזן את העולם כולו ישלח לו את שלו ביושר, ואינו מרמה או גונב חי".

יהודי כזה הוא איש נאמן. נאמנות לא קונים בשכנועים חיצוניים. נאמנות קונים בהנהגה ישרה ואמינות, שנובעת מפנימיות האדם. להיות נאמן זאת מעלה עצומה, עליה אומר שלמה המלך (משלי כח): **"איש אמונות - רב ברכות"**, ואומר המדרש: כל מי שהוא נאמן, הקב"ה מביא ברכות על ידיו.

יהי רצון שזוכה ללמוד ולהתחזק עוד ועוד באמונה ובטחון, וזוכה לשפע ברכות והצלחות, אמן.

(מתוך שיעור 239 בשער הביטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי ישיר 02-3011904.)

כמה שאנשים היו רוצים להיות מקובלים בחברה. שדבריהם יישמעו, ושיהיה נעים בקרבתם. רבים מחפשים את המתכון, ומנסים ללמוד איך עושים את זה. יש אנשים שעורכים מחקרים, ובודקים מה השני אוהב לשמוע, וממה הזולת מתרגש. הם עובדים בשביל למצוא חן, והתוצאה בהתאם. מי שרוצה לעשות רושם - זה הרושם שהוא עושה.

הבדל השישי בפרק החמישי מלמדנו רבינו, כי התועלת של החיזוק בביטחון משפיעה ישירות על היחסים בין אדם לחברו, **כי הבוטח באלוהים הוא אהוב לכל כתות בני אדם.** הוא מסתדר עם כולם ואהוב על כולם. על גדולים ועל קטנים, על עשירים ועל עניים, ועל אנשים מכל חוג ועדה. כולם אוהבים אותו: בני משפחתו, השכנים, החברים בבית הכנסת, האנשים שעוסק איתם ולומד עמם. זאת מפני שהוא מתנהל איתם בצורה הנכונה. הוא לא משחק, אלא מגיע עם האמת הפשוטה: הבורא מנהל את העולם, הוא זה שמפגיש בינינו, הוא זה ששולח לי את כל צרכיי וגם לך את כל צרכיך, הוא לבדו עושה לכל המעשים, והכול לטובה. עם הגישה הזאת לא שייך להאשים את הזולת, ובעליה אינו נוטר טינה, לא מקנא ולא מתנשא, ומקבל בהבנה כל תקלה, מתוך אמונה **"כי היתה סיבה מעם ה'"**.

מהיכן שואבים את הכוחות להתנהג כך עם כל סוגי האנשים? **מפני שידע, שתועלתו ונזקו אינם ביד נברא, ולא ביכולתו, ועל כן איננו מפחד מהזקתם, כאשר איננו מקווה הנאתם.**

הנה אחד ההבדלים המשמעותיים, בין מי שמשנה ולומד ביטחון, לבין מי שעדיין לא עסק בסוגייה זו: יכולים שניהם להתנהג כמו יהודים כשרים, אבל זה חושש ממה שיעשו לו וידברו עליו, מצפה לטובות מאנשים ומתאכזב כשהן לא מגיעות, ואילו המתחזק בביטחון אינו עוסק בכלל בחרדות ובציפיות כאלו. הוא מתנהל בישירות ובפשטות, בלי פחד שהשני יזיק לו, שהרי הזולת אינו יכול להזיק לו.

השכן פותח עסק מהסוג שהוא עצמו ותיק בו, ומתחיל להתחרות בו? הוא אינו נבהל, כי יודע **שהתועלת והנזק מסורים אך ורק ביד הבורא.** הוא מפרגן לשני את פרנסתו מכל הלב, ולהפך: שמח בכך שהשני הגיע גם כן

חדש! *6176 כל השגחה פרטית במספר אחד

- 1 קו התוכן בעברית 0 קו התוכן באידיש ואנגלית 2 עלון השגחה פרטית 3 מגזין השגחה פרטית לכל המשפחה
- 4 שותפות בזיכוי הרבים העולמי 5 רכישת ספרי שער הבטחון (כמויות בלבד) 6 הקמת שיעור אמונה באזרוכם 9 פרטי יצירת קשר

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

ז"ל עם שליט"א

שמי יוסף יהודה. נולדתי בתוך השלושים לפטירת דודי ז"ל, ובני משפחתי ביקשו מאבי לקרוא לי על שמו. אבי נעתר לבקשתם, וכך זכיתי בשמי זה: יוסף יהודה. עברתי את המסלול הרגיל של כל ילד בחסידות שלנו: פעוטון, חידור ושיבה. כשבנסתי לשיבה גדולה ידעתי שעוד קט יגיע זמני להתארס, שכן המנהג בחסידות שלנו הוא שמתארסים מוקדם. נחשבתי לבחור טוב, ואיש לא צפה שאחזוג מהמקובל.

בשיעור ב' התארסו רוב חברי השיעור. עד סוף שיעור ג' התארסו כולם. חלקם כבר הפכו לאברכים צעירים ואפילו לאבות מאושרים, ורק אני עליתי לקיבוץ א' ואחר כך לקיבוץ ב'. אף אחד לא הבין מה זה היה לי, ומה פשר העיכוב במציאת זיווגי. לא יכלו לתלות זאת בשום סיבה נראית לעין. שפכתי את ליבי לפני ה', גמרתי ספרי תהילים בזה אחר זה, והנה, בגיל עשרים ושתיים הגיעה ישועתי. הציעו לי בחורה ממשפחה שעלתה לפני זמן קצר לארץ. זו הייתה משפחה ליטאית מלונדון. מאז עלייתם לארץ הקודש, הם התקרבו לחסידות שלנו. האב הגיע הרבה פעמים לבית המדרש של החסידות, ואחד מן השדכנים החליט לנסות להציע להם אותי לבת שלהם, בחורה בת שמונה עשרה.

בשעה טובה ומוצלחת ההצעה מצאה חן, ובאתי בברית האירוסין. אחרי החתונה ניגש אליי דוד שלי, ואמר לי בקשר לשידוך: "אתה לא מבין בכלל מה היה פה?"

"דווקא כן", החזרתי לו, "כיוון שאשתי שתחי' היא הזיווג שלי משמיים, לא היה שייך שאתארס קודם לכן. היא הרי היתה רק בת שמונה עשרה בזמן האירוסין, ומובן שהייתי צריך לחכות לה שתגדל".

"בהחלט", ענה הדוד, "אבל למה דווקא בת למשפחה ליטאית מחו"ל, היא הזיווג שלך - חשבת על זה?"

"לא. למה שאחשוב? וכי יש לי מושג בחשבונות שמיים? אני סומך על הקב"ה, שעושה כל דבר הכי טוב. עכשיו, כשברוך ה' הכול הולך למישרין, אני מודה לריבונו של עולם על תקופת ההמתנה, על התפילות וקרבת האלוקים שלהן זכיתי. הדוד לא הסתפק בתשובתי זו. "אני אספר לך מה היה כאן, עד כמה שניתנה רשות לבני אדם להבין", הוא אמר, וגולל בפניי פיסת היסטוריה:

דודי, ר' יוסף יהודה ז"ל, שעל שמו אני קרוי, התארס זמן קצר לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. לארוסתו קראו רחל. שניהם עברו את אימי המלחמה הנוראה, ובחסדי שמיים ניצלו מהתופת. הם עלו לארץ, כל אחד בפני עצמו. רחל קיוותה לבנות את ביתה עם החתן, אבל ר' יוסף יהודה החליט לעזוב את השידוך.

רחל נפגעה מאוד, אולם החתן לשעבר לא שינה את החלטתו. דרכיהם נפרדו לגמרי, וכעבור זמן קצר מצא כל אחד מהם את זיווגו. ר' יוסף יהודה הקים את משפחתו כאן, בארץ ישראל, ורחל נישאה ועברה עם בעלה ללונדון, שם התרחבה משפחתם, והם זכו לדורות ישרים.

"אתה קרוי על שם דודך, יוסף יהודה", סיים דודי, "ואשתך הצעירה היא נכדה של אותה רחל!"

דהמת. הקב"ה סובב במיוחד את השידוך שלנו, כדי לסגור מעגל של פיוס וסליחה. לבתנו הראשונה שנולדה למזל טוב, קראנו על שם הסבתא, רחל.

(הביטחון היום, יום רביעי פרשת תולדות תשפ"ה. לשמיעת השיעור הקישו 2-0 לאחר בחירת השפה, או בחיוג ישיר 023011905. ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 16)

למה קו 6 לא פנה לרחוב הרב פוברסקי?

מספר יהודה מבני ברק: ערב אחד עליתי על קו פנימי, קו 6, כדי להגיע לחתונה. במסלולו הקבוע הוא נוסע ברחוב השומר, נכנס לרחוב הרב פוברסקי, עובר ליד בית החולים מעייני הישועה, ממשיך באשל אברהם, ושוב יוצא לרחוב השומר וממשיך הלאה. כזה הוא מסלולו מימים ימימה.

באותה נסיעה, במקום לפנות לרחוב הרב פוברסקי, המשיך הנהג ישר, ברחוב השומר. "הי, נהג", קרא מישהו, "לא נכנסת לרחוב הרב פוברסקי". "שכחתי", התנצל הנהג.

"אז תיכנס מאשל אברהם חזרה, ותצא שוב לרחוב השומר במסלול הפוך", הציע מישהו אחר.

"אני לא יכול. יש מצלמות ואני אקבל קנס", הסביר הנהג. כאן כבר החלו צעקות. "קודם יכולת לשנות, ועכשיו לא?! אני צריך להגיע למעייני הישועה!"

"אני צריך את האולם". "הילדים מחכים לי בגינה".

שמירה על שומרי שמיטה

מספר הרב בנימין כהן שליט"א, מנכ"ל קרן השביעית: ביישוב הדרומי מבטחים, מתגוררים כמה חקלאים שומרי שמיטה, גיבורי כוח. אחד מהם, חקלאי בשם יונתן תורג'מן, גילה על הקיר של המרחב המוגן שבנה בביתו, כיתוב בערבית: 'אנחנו אוהבים אותך, כך לא ניגע!!!' כן כן, המחבלים הארורים, יימח שמם וזכרם, כתבו הודעה זו. אין לכך כל הסבר טבעי.

שכנו, ר' יוסף עמר, שגם הוא חקלאי שומר שמיטה, ושומר תורה ומצוות בכלל, נתקף בגעגועים עזים לבתו שמתגוררת בפריז. באמצע החג, בחול המועד סוכות, הוא קם ונסע אליה יחד עם רעייתו ואימו הקשישה. חייהם ניצלו.

(הריאיון המלא בליווי תמונות, על הניסים המופלאים, ועל הדבר שגדולי ישראל הורו לפרסם רק לקראת חנוכה, מתפרסם בע"ה במגזין השגחה פרטית לכל המשפחה - חודש טבת)

תרופת פלא

שבת קודש פרשת וירא, אחר הצהריים. אשתי שתחי' מתלוננת על כאבים. היא אינה חשה בטוב. היא מחכה שהרגשתה תוטב, אבל בינתיים לא קורה שום דבר בכיוון. להפך: נראה שתקף אותה וירוס או משהו יותר חמור, אנחנו לא יודעים מה, ובשבת אי אפשר לברר דברים כאלו. אבל מה זה משנה מהי האבחנה, כשהמציאות מדברת בעד עצמה. לאף אחד לא נעים המצב הזה, וככה מתחיל השבוע.

במוצאי שבת בשעה שמונה, דופק יהודי על פתח ביתנו. אורח. אנחנו כבר מכרים ותיקים. לא פעם הוא מתארך אצלנו בסעודת מלווה מלכה, וגם הפעם ביקש לסעוד אצלנו. חשבתי לעצמי: איך אני יכול להכניס אורח, כשאשתי אינה חשה בטוב? איני רוצה להקשות עליה.

שאלתי אותה, והיא אמרה לי, "אדרבה, תכניס אותו. גדולה הכנסת אורחים".

הוא נכנס, אכל ושבע. הוא שמח על הסעודה, ואנחנו שמחנו על המצווה. אחרי כשעה וחצי הוא יצא מביתנו, ואז שאלתי את רעייתי, "איך את מרגישה?"

"ברוך ה'", היא ענתה בקול מאושש, "מהרגע שהאורח הגיע, הרגשתי שהמצב הולך ומשתפר בהדרגה. עכשיו אני מרגישה טוב, ממש מצויין! הכול חלף כלא היה!"

נדהמתי. האם האורח הביא איתו את המלאך רפאל? או אולי את אליהו הנביא? זכינו לראות במו עינינו איך פועלת סגולתה של מצוות הכנסת אורחים. אף פעם לא מפסידים מקיים מצוות, רק מרוויחים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 22)

1
השלוחה
המרכזית

התפריט החדש
לקו התוכן

המהפכה הגדולה בקו השגחה פרטית העולמי

בשחון בה' סביב השעון, אמונה תמידית בכל עת ובכל שעה,

בכל שעה עגולה עולה לקו חיזוק באמונה

סיפורים - חיזוקים - שירים

"ואני צריך את הבית הוראה".

הנוסעים התרגזו כהוגן, ואני הבחנתי ביהודי אחד שישב וממלמל כל הזמן. האוטובוס הגיע לתחנה שלי מאפייית הצבי, תחנה שקוויים בין עירוניים עוצרים בה, והיהודי נעמד ליד הדלת וביקש מהנהג שיפתח לו.

"אתה לא רואה שיש כאן אוטובוס? אני מחכה שהוא ייסע, ואז אכנס לתחנה ואפתח לך".

"אבל בדיוק את האוטובוס הזה אני צריך", אמר היהודי, "הוא האוטובוס האחרון להיום, ואין לי איפה לישון בבני ברק. בבקשה תפתח לי".

הנהג נענה, ומיד פנה שמאלה לתוך הכביש, עקף את האוטובוס ובכך עיכב אותו. היהודי ירד מקו 6 ועלה מיד על האוטובוס הבין עירוני שמאחור.

באותו רגע קלטתי מה אירע כאן. הן היהודי הזה מלמל כל הזמן. הוא ביקש מה' שיספיק את האוטובוס לעיר מגוריו, ומי יודע אם לא תפילתו זו השפיעה, שהקב"ה יבלבל את הנהג כדי שיגיע בהקדם לתחנה, ואותו יהודי יקר יוכל לנסוע הביתה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 18)

עגיל קטנטן

בביתנו התארכה משפחה גדולה. הילדים שלהם עם הילדים שלנו, היוו יחדיו צוות פעלתן לרעש ומשחקים, בלגן וחוויה, ששון ושמחה. צעצועים התפוררו בכל החזרים, כיסאות הועמדו בוויית מקוריות, והילדים היצירתיים התעסקו כל הזמן במשחקים ובדמיונות. אולם לקראת שעת השינה, הושבתה השמחה. הילדה של האורחים הבחינה שהעגיל שלה נעלם. בתוך החפצים, הרהיטים המוזרים והמצעים שכבר הוצאו, זה היה כמעט חסר סיכוי למצוא את העגיל. רק כמעט כולם הצטערו איתה, ולחורים היה חבל ממש על העגיל היקר. מה עושים?

לי היה ברור מה עושים. מאז ילדותי לימדו אותי לומר את הסגולה הידועה 'אמר רבי בנימין, הכול בחזקת סומין'. זה תמיד עובד. אמרתי את הסגולה, ואכן, מצאתי מיד את העגיל. נקודה זוהבה, פצפונת ממש, התגלתה מול עיניי. הן תמיד הסגולה פועלת.

המארחים נדהמו מהמהירות שבה נמצאה האבידה. הם ממש התפעלו. "מה יש להתפעל?" שאלתי, "הרי אמרתי 'אמר רבי בנימין'".

"אבל", האורח ביקש הסבר, "אצלי זה לא תמיד עובד..."

הוא לא הליחיד שסיפר לי שאלו הסגולה לא עובדת. הרבה פעמים שאלו אותי, 'למה אני אומר את הסגולה ואיני מוצא את האבידה?'

התשובה שלי לזה היא, שמהות הסגולה אינה אמירה של כמה מילים ותו לא. יש כאן משמעות שאותה צריכים להבין ולהפנים. 'אמר רבי בנימין, הכול בחזקת סומין'. כולנו כמו עיוורים. אנו רואים רק מה שהקב"ה רוצה שנראה, וזה לא משנה אם מדובר בחפץ קטן או גדול. ברצותו - נוכל להבחין בעגיל פצפון, וברצותו - ייעלם מעינינו פיל ענק. כשמתחזקים באמונה שאם הקב"ה ירצה, אראה מולי את הדבר שאני מחפש - כאשר מסיימים את אמירת הסגולה, אכן מוצאים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 20)

שלא יכבדו

בכל חופה שנערכת במשפחתנו, מתכבד בקריאת הכתובה הדוד הזקן והחשוב שליט"א, זה קנה חכמה. אנו חשים שזו זכות גדולה לחתן ולכלה ולכל המשפחה, שהוא מקריא את הכתובה.

דוד יקר זה עבר ניתוח בעיניו. ברוך ה', הניתוח הצליח, אבל הרופא הזהיר אותי שלא יאמץ את עיניו. האחיינים מתחננים ברוך ה', ומה יעשה כשיקראו לו לקרוא את הכתובה? הן פעולה זו נעשית בערב, האותיות קטנות והאור קלוש. לזה בדיוק התכוון הרופא, כשאמר 'לא לאמץ את העיניים'.

הדוד שלי מצא דרך נאותה לסדר את עניין הכיבוד. לקראת החתונה הבאה הוא התפלל לה', שלא יכבדו אותו בקריאת הכתובה.

הגיעה עת החופה. על מקומו עומד האחראי הממונה לקרוא למכובדים, ומשום מה הוא מתבלבל, ובמקום לקרוא לידו שיקרא את הכתובה, הוא קורא לזה שנקבע לתת לו את הברכה הראשונה. המכובד החדש מתפלא, אבל כיוון שקראו לו, הוא עולה וקורא את הכתובה.

לאחר החופה ניגש הממונה על הכיבודים לדוד הזקן והחשוב, ומתנצל על הטעות. "אני ממש לא מבין איך קרה לי לבלבל כזה", הוא אומר.

"אני דווקא כן מבין", עונה הדוד שליט"א, "זה פשוט כי התפללתי לקדוש ברוך הוא, שלא יכבדו אותי בקריאת הכתובה".

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 21)

עשר מעלות יותר

מספר יהודי מהצפון: בערב שבת, לפני צאתי למקווה, הכנתי את התשלום לכניסה - עשרה שקלים. היו לי בכיס שמונה שקלים, וחטיפתי עוד שניים.

בארון שבו אנו רגילים להניח את הכסף, לא היה. במדף - גם לא. פתחתי כמה מגירות, וגם הן לא הניבו שקלים.

"יש לך איזו מכונה שמייצרת כסף?" שאלתי את אחתי בחוסר אונים, "אולי תייצרי כסף?"

"לי אין", היא ענתה, "אבל לבעל הכימיקה יש".

בעל הכימיקה, הוא כידוע הזיפן המוכר מההקדמה של בעל חובות הלבבות לשער הביטחון. הוא היה לוקח מתכת

והופך אותה לזהב. פתאום תפסתי את עצמי. בשביל מה אני צריך מכונה לייצור כסף? אני יכול להיות בעשר מעלות יותר. להיות

"בעל ביטחון!"

מה לי ולמכונות? מה לי ולבעל הכימיקה הזיפן? נעמדתי על מקומי ואמרתי, "אני סומך על הקב"ה שיביא לי את הכסף. אני בוטח בו". התעמקתי במחשבה הזו, עד שהיא עטפה את כולי. הרגשתי כי אכן כך. בטוח שזה יגיע. "אני בוטח בה" שהכסף יגיע", אמרתי בפה מלא.

עברו כמה שניות, והנה עלה לי במחשבה, שיש כיש קטנצייק במכנס כלשהו, שכדאי לי לבדוק אם יש שם כסף. ניגשתי, הכנסתי את היד, והנה יוצאים משם שני מטבעות בדיוק, לא פחות ולא יותר. שני מטבעות של שקל.

שני מטבעות בכוח הביטחון.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 24)

ואז יצליח

מדבר אברך מירושלים. זכיתי לקנות דירה במרכז הארץ. את הדירה קניתי במחיר מוזל, אבל עוד שלבים רבים היה עליה לעבור, כדי שתהיה ראויה למגורים. היא צריכה שיפוץ והרחבה, ולשם כך יש להשיג הסכמה מהשכנים ואישורים מהעירייה. צריכים גם סיעתא דשמיא לאורך עבודות השיפוץ, שתיעשינה על הצד היותר טוב. הרגשתי שעליי להתחזק בעניין כלשהו, לעשות משהו בשביל השתדלות שהכול ילך כשורה.

חשבתני, מה אוכל לקבל על עצמי? בהשגחה פרטית ראיתי בשולחן ערוך את דברי הרמ"א בתחילת סימן ב' באבן העזר, שאדם צריך לקחת אישה כשרה, ולא לשאת אישה לשם ממון. והוא מסיים, שייקח אדם מחמיו כמה שיתן לו, ואז יצליח. נזכרתי גם בסיפור על יהודי שהצליח מאד, הן בעושר והן בבנים, בזכות שוויתר על הנדוניה שהוטחה לו.

החלטתי לקיים למעשה את דברי הרמ"א. ניגשתי לחמי ואמרתי לו, שאני מודה לו על כל מה שהוא נותן לי. אני הרי יודע שהוא התחייב לסכום מסוים, אבל אני מבקש שלא ייקח הלוואות בשביל זה, אלא ייתן רק מה שמגיע בקלות ובנחת.

חמי שמח לשמוע זאת. "חלק מהסכום כבר חסכתי, ואתן לך אותו", הוא אמר, "אבל יש חלק גדול שעדיין לא השגתי". הוא שמח לשמוע שאני מוותר על הסכום הגדול הזה, ואני שמחתי שקיימתי את דבר הרמ"א, אך לא הסתפקתי בזה. חמי עמד בפני נישואי אחד מגיסי הצעירים, ורציתי לתת נתינה שיש בה סיוע של ממש להכנסת כלה. אמנם כסף לא היה לי, אבל רעיון מצאתי: יש גמ"חים שמאפשרים לילדים ללוות סכום של כמה עשרות אלפים כדי לסייע להורים, והילדים משלמים אותם במשך עשרות חודשים. פניתי לכמה גמ"חים כאלו, וברירתי כמה נוכל ללוות. לכל גמ"ח כזה יש כללים משלו, ולכל אחד צריך להביא ערבים ולסדר את הביורוקרטיה סביב הלוואה. בסייעתא דשמיא, בסך הכול הצלחתי להעביר לידיו של חמי קרוב למאה אלף ש"ח.

באחד הימים שבהם הועברה הלוואה לחמי בסכום של כמה עשרות אלפים, נכנס לי לבנק סכום כסף, בדיוק כסכום הלוואה שחמי קיבל! מאיפה? מקרן עזרה כלשהי, שהגשתי שם בקשה. אמנם הייתי אמור לקבל מהם משהו, אבל לא סכום כה גדול. לא הצלחתי להבין לפי מה הם חישבו שם. עברו רק ימים אחדים, ושוב נכנס סכום גדול. התברר שאותה קרן חילקה את המענק לשתי פעימות.

למה? לי זה ברור. הקב"ה שלח לי את הפעימה הראשונה בסכום זהה לסכום שהועבר לחמי, כדי להראות לי כי אכן רצויה הנהגתי, וטוב עשיתי. מאז אני ממשיך ורואה עוד הרבה גילויים של השגחה וסייעתא דשמיא. יעזור ה' הלאה. אני מאחל לכולכם שתזכו לחתן בקלות ולרכוש דירות בקלות. בדרך הטבע זה נראה מורכב, אבל הקב"ה כול יכול, וממצוות אף פעם לא מפסידים.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 23)

9

תודות ותגובות למערכת, הרשמה או הסרה מצינורות, ועוד

8

חזרה למקום האחרון בו האזנתם

7

ניגוני אמונה ובטחון

6

שופות קודש בימי הרבים העולמי

5

מועדי השנה כינוסים ושולחות החיוק בעקבות 'שמחת תורה תשפ"ד' חמנים מיוחדים

4

אוצר שיעורי וסיפורי ר' דוד קלצקין

3

הקלפת ושמיעת הסיפורים

2

שיעורים וחיזוקים

ההשתדלות הנכונה לשידוכים טובים

זה לא סתם שמבקשים שהקב"ה ישלח שנה טובה לנו ולכל בית ישראל. זה לא רק נוסח, שבברכת התורה מתחננים 'ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל'. זה הולך ביחד. אנחנו מבקשים חיים טובים ומאושרים, נחת ובריאות, אבל אם נקבל את הטובה הזאת לעצמנו בלבד, לא נוכל לשמוח בלב שלם. לכשעצמי זכיתי להקים בית ולהתברך בבנים, אבל כאשר אני רואה את צערם של קרובי משפחתי, שעברו כבר מזמן את גילי העשרים ועדיין ממתנינים לזיווגם, אני חש צער נוקב. הלוואי שיכולתי לעשות משהו בשבילם.

ניסיתי להציע להם הצעות שונות, אבל כל הצעה נעצרה בשלב מוקדם. התייאשתי מכישורי השדכנות שלי, ודיברתי עם כמה שדכנים מקצועיים שיזכרו את קרובי ולא ישכחו אותם. הם אמרו לי שברגע שיהיה להם משהו רלוונטי, הם יתקשרו. השאלה היא רק איך מייצרים את אותה הצעה רלוונטית.

התפללתי עליהם כמה פעמים ביום, והרגשתי שההשתדלות שלי לא מספיקה. צריך לעשות משהו מעבר, צריך איזו זכות כדי לפתוח שערי שמים. כאשר הזדמן לידי העלון של 'השגחה פרטית', הבנתי שכאן טמונה ההזדמנות. קראתי את העלון מהמילה הראשונה עד המילה האחרונה, והרגשתי איך מוזרם לדמי חיזוק מיוחד. אני מסיים לקרוא, והעולם מחייך אליי. יש בורא עולם! הוא עושה הכל, את כל השידוכים והזיווגים! יש לו מספיק חתנים וכלות לכולם... החלטתי שאת החיזוק הזה אני רוצה להביא ליהודים נוספים.

התקשרתי לקו, למוקד התרומות, וביקשתי לתרום הפצה של עלונים ביישוב אחד. העברתי פרטים להוראת קבע חודשית, וידעתי שבזכותי מפיצים אמונה. ביקשתי שיתפללו על שני קרובי משפחתי שימצאו את זיווגם בקרוב. ואכן, איש בשורה אנוכי היום. תוך חודשיים התארסו שניהם!

היה עוד עניין שהעיק עליי: קרוב משפחתי חלה, והרופאים אמרו שיש לקבוע תור לניתוח. גם עליו ביקשתי שיתפללו. מאז שהתחלתי לתרום ל'השגחה פרטית', החל מצבו להשתפר, וכעבור חודשיים התברר שהוא אינו זקוק לניתוח כלל. לבסוף הוא הבריא בלי ניתוח, ברוך ה'!

בכל ערב בשעה תשע

דודי היקר, שהוא תלמיד חכם, חלה במחלה הנוראה ל"ע. מלבד התפילות הרבות שהתפללנו למענו, החליטו בנות המשפחה המורחבת לפעול לרפואתו: אחת הדודות הקימה קו, ובכל ערב בשעה תשע הוא צנתק בבתי בנות המשפחה. בקו נלמדה הלכה בנושא צניעות, ואחרי הלימוד אמרו יחד תהילים. כך היה ערב אחר ערב, במשך כמה חודשים. יום אחד הגיעה השעה תשע בערב, והטלפון דומם. אין צנתוק ואין הלכה. מה קרה? הדודה האחרית קיבלה טלפונים בזה אחר זה, והיא הסבירה לכולם שכאשר ייסדה את הקו, היה עליה להגדיר לכמה זמן היא מעוניינת בפעילות, והיא הכניסה הגדרה של חצי שנה. באותו ערב הסתיים הזמן שנקצב בהקמת המערכת, והיא כבר מחדשת את הפעילות שלה. הדודה עדכנה את ההגדרות, והקו חזר לפעול.

עברו כמה ימים, והנה עברה הרינה במשפחה, כי הבדיקות האחרונות של הדוד היקר יצאו תקינות. גופו נקי, והוא הבריא לגמרי! מתי הגיעו התוצאות? באותו יום שהטלפון הפסיק לצנתק! הוא הוגדר לחצי שנה, וגם המחלה עברה תוך חצי שנה. הרי זה פלא, שהקב"ה סידר לפני חצי שנה שתוכנית הלימוד תסתיים יחד עם הריפוי מהמחלה, להראותנו איזו חשיבות יש ללימוד ולתפילות יחד, וכדי שנתחזק כולנו בראותנו בחוש שהתפילות פועלות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 17)

טישו טישו, צא החוצה

האוויר היה קריר. ערפילים של בוקר קידמו את פניי בצאתי מהמקווה לכיוון בית הכנסת לתפילת שחרית. פחדתי שאצטנן, ומצאתי דרך מקורית להתגונן מהקור: תחבתי פיסת טישו באוזן אחת, ועוד פיסה באוזן השנייה, והרעיון בהחלט עזר.

עברו עשרים דקות, והגיע הזמן להוציא את הטישו. מאוזן ימין הממחטה יצאה מיד, אבל באוזן שמאל היא נתחבה עמוק מדי, ולא הצלחתי להוציא אותה. ידעתי שהימצאות גוף זר בתוך האוזן מסכנת אותה, ואני מוכרח להוציא את הטישו. חיפשתי עצה, וניסיתי לחשוב: איזה מסר הקב"ה רוצה להעביר לי? במה עליי להתחזק, עניין שקשור לאוזן?

נזכרתי שיש קו נייעס מסוים, שאני מקשיב לו בתדירות גבוהה. זהו קו כשר, אבל הסגנון שלו אינו תואם למסר של השגחה פרטית. הוא מביא חדשות, פרשנויות ופוליטיקה, ומכניס את השומע לאווירה שאינה מתאימה ליהודי האמון על העיקר הראשון, שהבורא יתברך שמו עשה, עושה ועושה לכל המעשים.

החלטתי בלי נדר, שעד תאריך מסוים איני מקשיב לקו. עתה שלחתי את אצבעותיי שוב לאוזן שמאל, והנה, הצלחתי מיד לשלוף את פיסת הטישו בשלמותה. (ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 19)

סוף ציתות

יום אחד מתקשר אליי שדכן, ומציע לבני בחורה טובה מבית טוב. "תביני", הוא אומר לי, "אבי הבת מחפש בשבילה משהו מיוחד במינו, תלמיד חכם עצום".

אמנם הבחור שלי, הודו להשי"ת, הוא בחור מצויק, אבל לומר על בחור בגיל הזה שהוא תלמיד חכם עצום, זה עדיין לא. אני מתפלל שהוא אכן ימשיך בדרכו ויזכה לכתר תורה, ובניתיים יעשה שטייען. השדכן ממשיך לדבר על שאיפותיו של אבי הנערה, עד שהוא מגלה סוף סוף למה ירמוז מילותיו: "בקיצור, האבא מבקש לבחון את הבחור".

"אין בעיה", אני אומר, "הוא יכול לבחון אותי".

השדכן מסכם על מקום מפגש, ואכן אבי הבת נועד עם בני הבחור.

וכך הוא שואל אותי, "מה אתה לומד?"

עונה הבחור: "שבת".

הבחור התכוון למסכת שבת, אבל האולי-מחותן הבין שהוא עוסק בהלכות שבת. מיד פתח ושאל, "יש לי קושיה עצומה. אולי תוכל להסביר לי, איך זה שבעניין פלוני 'המשנה ברורה' כותב דבר אחד, וה'ביאור הלכה' כותב בדיוק ההפך? כיצד ניתן ליישב סתירה זו, והרי שניהם נכתבו על ידי החפץ חיים זי"ע?"

הבחור עונה מיד, שהתשובה לכך מופיעה בספר 'מנחת יצחק', והוא מצטט את דבריו.

אבי הבת מתפעל עד עמקי נשמתו. הוא ממש יוצא מעורו. הן הוא היה מקושר לבעל 'מנחת יצחק' עוד בחייו, וממשיך ודבק בו בלימוד ספרו באופן תדיר. והנה, הבחור הזה מצטט לו בדיוק את שאהבה נפשו.

הוא מתרגש כל כך, וכעת נותר רק לסיים את סבב הפגישות כמקובל אצלנו, ולברך על המוגמר. ב"ה השידוך קם ונהיה.

שאלתי את בני החתן, "מה לך ול'מנחת יצחק'? הרי אתה לומד מסכת שבת, ולא הלכות שבת?"

ענה לי בני: "בדיוק יום קודם לכן ישבו מאחוריי שני ר"מים, ודיברו ביניהם על הקושיה שהעלה אבי הכלה. אמר אחד מהם שהמנחת יצחק עונה על כך, וציטט אותו במדויק. הקשבתי להם, וכיוון שהדברים היו מעניינים, הם נחרתו ביכרוננו".

מדהים, איך שהקב"ה מסובב הסיבות, כדי ששידוך יצא לפועל.

(הביטחון היומי, יום ראשון פרשת תולדות תשפ"ד. לשמיעת השיעור הקישו 2-0 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישיר 023011905. ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 25)

« מקשים 1 - 3 דילוג 3 שניות קדימה ואחורה

« מקשים 4 - 6 דילוג חמש דקות קדימה ואחורה

« מקשים 7 - 9 הגברת והאטת מהירות השמעה

« מקשים 2 - 8 דילוג בין קובץ לקובץ

« מקש 5 עצירה

« # חזרה לתפריט הקודם

« * שמיעת הוראות

אפשרויות הקשה
בעת ההאזנה:

לאחר חמשה חודשים - המצלמה נמצאה

בשנה שעברה, בחודש שבט התברכנו בתינוק חדש, בריא ושלם. ביום שישי הלך בעלי לקחת את ילדינו מביתה של אחותי כדי לבקר אותי. היא הכינה את הילדים בצורה יפה וכשנפרדה מהם הוסיפה, "אל תשכחו לצלם את התינוק!" למעשה התברר שאין להם מצלמה נגישה והיא הציעה להם לקחת את המצלמה שלה. היא נתנה להם את המצלמה היקרה שלה, וכך הם יצאו לבית החולים. הילדים היו מאושרים לפגוש אותי ואת התינוק החדש והמתוק. לבסוף, במצלמה של אחותי לא השתמשתי, כי היה לי את המצלמה שלי. צילמתי את הקטנים עם התינוק, ויצאו תמונות מלאות בחיכים מתוקים ורעננים.

מבית החולים פנה בעלי לחנות הלבשה לקנות לו בעקיטשע - מעיל עליון לשבת, את המצלמה של אחותי הוא הכניס לשקית מהחנות, ופנה אל האוטובוס הנוסע לקרית גת, אל הבית. רק אחרי שהאוטובוס יצא לדרך, הוא גילה שהשקית מחנות ההלבשה איננה.

מדובר היה בעגמת נפש גדולה. בעקיטשע חדש כבר לא יהיה לו לכבוד הברית, אבל מה שהציק לנו הרבה יותר, היה אובדן המצלמה של אחותי. במצלמה שכן כרטיס זכרון יקר ערך, ובו התמונות של שני ילדיה. הם נולדו אחרי שתיים עשרה שנות ציפייה ארוכות! ילדים של נס, של תפילות ודמעות רותחות. ילדים נדירים להורים שמשקיעים בהם את נשמתם, ילדים שכל שלב בהתפתחותם מתועד באהבה. תמונות מפדיון הבן, מהברית, ומאירועים קטנים ומתוקים בחיי היומיום. על אבידה כזו נאמר 'אבידה שאין לה תמורה', כפשוטו.

התחושה שלנו היתה לא נוחה בעליל. ממש לא מצאתי מנוחה. התקשיתי לספר לאחותי שהמצלמה אבדה. אובדן המצלמה עם התמונות היקרות העיבו על שמחתי. הרגשתי גרוע, ולא מצאתי מילים בעומדי מול אחותי, מה שקרה שבמקום שאני ארגיע אותה ושאמצא דרך לפצות אותה, היתה אחותי האצילית המנחמת והמרגיעה, "מה זה משנה התמונות? העיקר שהילדים חיים וקיימים, ברוך ה'. הכל משמים. גם זו לטובה".

אחותי התנהגה בצורה מופלאה. ולא הזכירה לי את המצלמה האבודה, אבל אני לא נרגעתי. המשכתי לקוות ולהתפלל שהמצלמה תימצא. התקשרנו לכל קווי אבדות ומציאות, נתנו צדקה ועשינו סגולות, אבל שום דבר לא עזר. התכוונתי לקנות מצלמה חדשה, אולם העניין נדחה בכל פעם מסיבות אחרות. עבר פורים, כלי הפסח כבר חזרו לביודם, וכבר כמעט התייאשתי מלמצוא את המצלמה. וגם להתפלל על המצלמה כבר הפסקתי. עבר הזמן והגענו עד ערב חג השבועות. באותם ימים נרשמנו כמנויים למגזין השגחה פרטית לכל המשפחה, המגזין הגיע כשבוע לפני חג השבועות. החוברת המרשימה שבתה את לבי מהרגע הראשון. לקחתי אותה ליד, דפדפתי בה ורפרפתי על הכותרות. מול עיני הזדקרה כותרת עם סיפור של 'השבת אבידה'. לא היה לי זמן לקרוא, אבל הסיפור עורר אותי שאין ואסור להתייאש, והי יכול הכל, וכך, בלי מילים, התפללתי להי שיראני נפלאות, והמצלמה היקרה תשוב לבעליה.

באותו ערב קיבלתי טלפון שהלא יאומן קרה. המצלמה נמצאה! ברוך ה'. היא עברה דרך ארוכה מירושלים לנתיבות וחזור, אך חזרה בשלימותה!!!

הכרטיס בפנים, התמונות היקרות והנדירות כאן, וחוף מהמצלמה הרווחנו גם בנוס: בעקיטשע חדש לכבוד חג השבועות. אבל המתנה העיקרית היתה ההכרה שאף פעם אסור להתייאש, לפעמים חסרה רק עוד תפלה אחת ועוד התחזקות באמונה בדרך לישועה.

בהזדמנות זו אודה על כל התוכן המיוחד והחיוזק התמידי באמונה ובטחון. ישלם ה' פועלכם ותהי משכורתכם שלמה מעמו.

שבוע אחרון למבצע חצי מחיר

עד זאת חנוכה בלבד!

בעקבות המצב ובכדי שנוכל בס"ד לחזק את הילדים ואת כל בני הבית באמונה ובעטון

בעקבות הביקוש והמצב: שאלו את המוקדן על האפשרות לקבל את כל המגזינים שיצאו עד עתה בחינם

- ✎ כתבות מרתקות
- ✎ ראינות מחכימים
- ✎ מדורים לכל הגילאים
- ✎ סיפורים בהמשכים
- ✎ סיפורי קומיקס

מבצע למצטרפים השבוע **9** ₪ לחודש לחודשים הראשונים

במיזחד בימים אלו, הבטיחו לעצמכם ולבני ביתכם ימים נינוחים ושמחים, על ידי המגזין המורחב של 'השגחה פרטית' המחזיר בס"ד אמונה וביטחון שלווה ורוגע!

להצטרפות לאלפי המנויים חייגו כעת:

*6176 (שלוחה 3)

או בעמדות 'נדרים פלוס' על שם 'מגזין השגחה פרטית'

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

הכול בהשגחה עליונה

כבר נתפרסם לעין כול, שאין לעלות בדעת שום מאמין, שימצא שום פעולה קטנה או גדולה, שיהיה על ידי מקרה חלילה, אלא הכול בהשגחה עליונה.

ולא בהשגחה מכוחות האנושית, ומכוחות המיוחדות, בין ממלאכים או מכיסאות או מספירות ח"ו. אלא הכול בסוד השגחת האין סוף יתעלה היודע טוב ורע, ויפעלהו ברצונו הטוב להעניש או להשכיר,

הכול לפי החשבון, לא יוסיף ולא יפחית נקודה ח"ו אפילו כמלא נימא.

(חסד לאברהם, מעין א' נהר א')

אפילו על ציפורים יש

השגחה פרטית

חסד ה' עמנו מבלי למסור אותנו בהנהגת מזל כלל, וזהו אם אין אנו תולים הדבר בקרי. אבל כשאנו תולים הדבר בקרי, ולומר: זה מחמת זקנה מת, ואלו הנהרגים בבראסלא היה בקרי, מחמת שריפת אש פילוי"ר (חומר נפץ) וכדומה.

ובאמת כל אחד מישראל הוא עולם מלא, כי לכל אחד יש שלושה מלאכים מימינו ומשמאלו ועל ראשו, וכל מלאך שליש עולם, אם כן הרי כל איש ישראל עולם מלא, ואין יאבד ה' עולמות במקרה בלי כוונה רצויה.

ועיין בדברי רמב"ם במורה נבוכים, ודעתו דעל אדם ה' משגיח בפרטות, אבל על בהמות ועופות אין משגיח בפרטות כי אם בכל המין, והרמב"ן חולק.

וזהו מאמר חז"ל במדרש רבה

(וישלה ע"ט, ז'): "ירבי שמעון בר יוחאי כד (כאשר) יצא ממערה, חמא (ראה) צייד הצד לצוד את עוף, ונפק קלא (ויצאה בת קול): לא יהיה ניצוד, ונמלט באמת. ועל ציפור אחר יצא קול שיהיה ניצוד, ובאמת ניצוד. ואמר רבי שמעון בר יוחאי: חזינן (אנו רואים), ציפור בלא גזירת שמיים לא ניצוד."

ויש להבין, מתחילה מה קסבר? אלא שמתחילה חשב כדעת הרמב"ם במורה, כי על ציפורים פרטיים אינו משגיח, אבל אחר כך ראה כרמב"ן, שאפילו על ציפורים פרטיים השגחתו מיוחדת, וראה כי ציפור בלא גזירת שמיים לא ניצוד.

(ערות דבש, דרוש ו')

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש

הבוטח בה' באמת,

אין שום כח שיכול להזיקו ולהרע לו

דבר אחר פרוש אחר על הפסוק בטחו בה' עדי עד, כָּאֵן מִפְּרֵשׁ מִלּוֹת עֲדֵי עַד כְּפֶשׁוּטוֹ, דְּהֵיִינוּ כָּל יוֹמָיו דְּבֵר נֶשׁ בְּעֵי לְאַתְחַקֵּא בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא כָּל יְמֵי חַיָּיו שֶׁל אָדָם צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרִצּוֹנוֹ לומר גם ביום צרה ותוכחה אל יתיאש מן הרחמים, ומאן דְּשׁוּי בֵּיהּ בְּטַחְוִיָּה וְתוֹקֵפִיָּה כְּדָא יֵאוּת וְיִשְׁשׁ בְּטַחְוִיָּה וְחִזְקוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרִאוּי, וְרִצּוֹנוֹ לומר שלא יהיה בוטח בה' רק בפיו, וְבַעַת צְרָה יִפְרֵ דְבְרוּ, אֲלֵא יִשְׁלֵךְ כָּל יְהוּבָה עַל ה' בְּכָל עַת, בֵּין בַּעַת הַמְצַר וּבֵין בַּעַת הַמְרַחֵב, הַבוֹטֵחַ הַזֶּה לֹא תְבֹאֲהוּ וְרַעָה אִם לֹא מֵאֵת בּוֹרְאוֹ לְטוֹבָתוֹ לְנִקְיוֹן עוֹנֻתָיו, לְכֵן לֹא יִכְלִין לְאַבְאֵשׁ אֶלֶּיהָ כָּל בְּנֵי עַלְמָא לֹא יְכוּלִים לְהַרְעֵ לּוֹ וְלְהַזִּיקוֹ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

המתחזק ונשען בשם הוי"ה, מטרם המחצות המבדילות

וְאָמַר עוֹד דְּכָל מֵאֵן דְּשׁוּי תוֹקֵפִיָּה בְּשִׁמְאָ קְדִישָׁא, אֲתַקִּיִּים בְּעַלְמָא שְׁכַל מִי שְׁשִׁים חִזְקוּ בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ הַוִּי"ה שֶׁהוּא מְשַׁעַן הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ קִיּוּם בְּעוֹלָם לְפִי שְׁסוּמָךְ עַל מְשַׁעַן הָעוֹלָם, מֵאִי טַעְמָא וּמְפִרֵשׁ הַטַּעַם וְאָמַר בְּגִין דְּעַלְמָא בְּשִׁמְיָה קְדִישָׁא אֲתַקִּיִּים לְפִי שְׁכַל הָעוֹלָם מְתַקֵּים בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ הַוִּי"ה, נִמְצָא שְׁאִין הָעוֹלָם אֲמַצְעֵי בֵּינוּ לְבֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא סוּמָךְ עֲלֵיו מְעַצְמוֹ, וּבְזָה הוּא שְׁוֵה לְכָל הָעוֹלָם שְׁשִׁנְיָהּ מְשַׁעֵנָּם בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב כִּי בְי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים פְּרוּשׁ שְׁהָרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא צוּר וְחִזְקוּ הָעוֹלָם, וְכִשְׁנִשְׁעֵן וּבוֹטֵחַ עֲלָיו וְדָא יִתְקַם בְּעוֹלָם.

זוהר הקדוש-מתוק מדבש (פרשת וראו עמוד קעג ו'חלק ב' כ"א)

יעקב היה שרוי בכעס על עצמו,

מדוע הוא אינו בוטח בה' כראוי

"ותעבור המנחה על פניו" (בראשית ל"ב, כ"ב), פירש רש"י בשם מדרש אגדה: "אף הוא שרוי בכעס, שהיה צריך לכל זה".

יש להבין מה בא הכתוב להשמיענו, שבוודאי בלתי אפשר שלא היה שרוי בכעס על עשיו שבה להורגו.

ונראה שהיה בכעס על עצמו מדוע אינו בוטח בה' כראוי, דאלמלי כן לא היה כלל עליו מורא בשר ודם,

וכמאמר הכתוב (תהלים קי"ח) "ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם".

והיה בכעס על עצמו שהיה צריך לכל זה, וכמידת הצדיקים שתמיד מוצאים חיסרון בעצמם, היפוך מידת עשיו שהיה תמיד איש שלם בעיני עצמו ולא מצא אצלו שום חיסרון. ועל ידי הכעס והרוגז שהיה לו על עצמו, הגביה את מידת הרוגז והכעס שבעולם להקדושה, ומזה עצמו בא שנתבטל רוגזו של עשיו.

(שם משמואל, פרשת וישלח)

נקודה מתוך שיעור המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד

הסוד לחיים מאושרים בכל מצב

טובים ומתוקים... קבלו את סוד ההצלחה בחיים. פגשתי בן אדם מצליח, שתמיד הוא מצליח. בלימודים הוא מצליח. בעסקים הוא מצליח. עם הילדים הוא מצליח. כולם רצים אחריו וחפצים בקרבתו. התקיים בו הנאמר "יכול אשר הוא עושה מצליח".

שאלתי אותו: מהו סוד ההצלחה שלך? והוא גילה לי: לפני כל דבר קטן שאני עושה, אני פורש את ידי כלפי מעלה ומבקש: ריבוננו של עולם, עזור לי. ריבוננו של עולם, עמוד לימיני.

וכך הוא מרבה בתפילה. שם שמיים שגור על פיו. וזהו עצה נפלאה. כשבן אדם הולך עם בורא העולם, הכול מצליח בידו. צריכים לפתח את הקשר, לבקש על כל דבר קטן כגדול. וה' עוזר.

אבל, כולם יודעים. הרבה פעמים מבקשים ומתפללים, ולא נענים. הישועה רחוקה מלבוא. באמת, את התשובה לכך אי אפשר לדעת. אך חשוב לזכור, שכל הייסורים שבעולם הם שלוחים נאמנים מאת הבורא לזכך את האדם.

כשבן אדם מקבל את הייסורים באהבה, הוא יכול לרומם את כל חייו. להופכם מחיים של צער, לחיים

טובים ומתוקים... קבלו את סוד ההצלחה בחיים. פגשתי בן אדם מצליח, שתמיד הוא מצליח. בלימודים הוא מצליח. בעסקים הוא מצליח. עם הילדים הוא מצליח. כולם רצים אחריו וחפצים בקרבתו. התקיים בו הנאמר "יכול אשר הוא עושה מצליח".

שאלתי אותו: מהו סוד ההצלחה שלך? והוא גילה לי: לפני כל דבר קטן שאני עושה, אני פורש את ידי כלפי מעלה ומבקש: ריבוננו של עולם, עזור לי. ריבוננו של עולם, עמוד לימיני.

וכך הוא מרבה בתפילה. שם שמיים שגור על פיו. וזהו עצה נפלאה. כשבן אדם הולך עם בורא העולם, הכול מצליח בידו. צריכים לפתח את הקשר, לבקש על כל דבר קטן כגדול. וה' עוזר.

אבל, כולם יודעים. הרבה פעמים מבקשים ומתפללים, ולא נענים. הישועה רחוקה מלבוא. באמת, את התשובה לכך אי אפשר לדעת. אך חשוב לזכור, שכל הייסורים שבעולם הם שלוחים נאמנים מאת הבורא לזכך את האדם.

כשבן אדם מקבל את הייסורים באהבה, הוא יכול לרומם את כל חייו. להופכם מחיים של צער, לחיים

טובים ומתוקים... קבלו את סוד ההצלחה בחיים. פגשתי בן אדם מצליח, שתמיד הוא מצליח. בלימודים הוא מצליח. בעסקים הוא מצליח. עם הילדים הוא מצליח. כולם רצים אחריו וחפצים בקרבתו. התקיים בו הנאמר "יכול אשר הוא עושה מצליח".

שאלתי אותו: מהו סוד ההצלחה שלך? והוא גילה לי: לפני כל דבר קטן שאני עושה, אני פורש את ידי כלפי מעלה ומבקש: ריבוננו של עולם, עזור לי. ריבוננו של עולם, עמוד לימיני.

וכך הוא מרבה בתפילה. שם שמיים שגור על פיו. וזהו עצה נפלאה. כשבן אדם הולך עם בורא העולם, הכול מצליח בידו. צריכים לפתח את הקשר, לבקש על כל דבר קטן כגדול. וה' עוזר.

אבל, כולם יודעים. הרבה פעמים מבקשים ומתפללים, ולא נענים. הישועה רחוקה מלבוא. באמת, את התשובה לכך אי אפשר לדעת. אך חשוב לזכור, שכל הייסורים שבעולם הם שלוחים נאמנים מאת הבורא לזכך את האדם.

כשבן אדם מקבל את הייסורים באהבה, הוא יכול לרומם את כל חייו. להופכם מחיים של צער, לחיים

טובים ומתוקים... קבלו את סוד ההצלחה בחיים. פגשתי בן אדם מצליח, שתמיד הוא מצליח. בלימודים הוא מצליח. בעסקים הוא מצליח. עם הילדים הוא מצליח. כולם רצים אחריו וחפצים בקרבתו. התקיים בו הנאמר "יכול אשר הוא עושה מצליח".

שאלתי אותו: מהו סוד ההצלחה שלך? והוא גילה לי: לפני כל דבר קטן שאני עושה, אני פורש את ידי כלפי מעלה ומבקש: ריבוננו של עולם, עזור לי. ריבוננו של עולם, עמוד לימיני.

וכך הוא מרבה בתפילה. שם שמיים שגור על פיו. וזהו עצה נפלאה. כשבן אדם הולך עם בורא העולם, הכול מצליח בידו. צריכים לפתח את הקשר, לבקש על כל דבר קטן כגדול. וה' עוזר.

אבל, כולם יודעים. הרבה פעמים מבקשים ומתפללים, ולא נענים. הישועה רחוקה מלבוא. באמת, את התשובה לכך אי אפשר לדעת. אך חשוב לזכור, שכל הייסורים שבעולם הם שלוחים נאמנים מאת הבורא לזכך את האדם.

כשבן אדם מקבל את הייסורים באהבה, הוא יכול לרומם את כל חייו. להופכם מחיים של צער, לחיים

מאות אלפי זכויות

בתרומה אחת!

דווקא עכשיו כשאתה כל כך זקוק לישועה

ובמיוחד עכשיו כשעם ישראל

צמאים לאמונה ובטחון...

תורמים להפצת אור האמונה וזוכים לישועות ורפואות

מצטרפים כעת למאות מפיצי עלוני השגחה פרטית, ברחבי הארץ והעולם

וזוכים להיכלל

בתפילות הישועות

על ציון בעל החובת הלבבות ביום המסוגל 'זאת חנוכה'

חיג: *6176

לפתיחת סוקד הפצה חדש - שלוחה 2
לשומות בזיכוי הרבים - שלוחה 4
או בעמדות 'נדרים פוליס' בבתי הכנסת

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com